

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9C/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817210316
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817210316.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v právnej veci žalobcu: F. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/X, XXX XX W., zast.: JUDr. Mário Pataky, advokát so sídlom Hviezdoslavovo námestie 200, 029 01 Námestovo, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, 1 Boulevard Haussmann, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, zast.: Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 2.565,80 EUR z titulu vydania bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 07.11.2014 /VS: XXXXXXXXXXXX/, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.565,80 EUR od 27.05.2017 až do zaplatenia.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 4.717,93 EUR z titulu vydania bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 31.08.2015 /VS: XXXXXXXXXXXX/, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 4.717,93 EUR od 27.05.2017 až do zaplatenia.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

IV. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou z 28.6.2017 domáhala od žalovanej vadania bezdôvodného obohatenia z úverových zmlúv, ktoré s ňou mala uzavreté. Žalobkyňa je fyzickou osobou nepodnikateľom, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, t. j. žalobkyňa je spotrebiteľom, na ktorého sa okrem iného vzťahuje ochrana spotrebiteľa podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej ako „zákon o ochrane spotrebiteľa“), zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný je podnikateľom, ktorý v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, resp. poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov poskytuje spotrebiteľské úvery fyzickým osobám. Žalovaný je tak zo zákona považovaný za dodávateľa v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch: „Spotrebiteľským úverom na účely

tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi." Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že zmluvný vzťah uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý sa v plnej miere vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Pre spotrebiteľské zmluvy, ktoré sú základom spotrebiteľských záväzkových vzťahov, je charakteristické to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s veriteľom (dodávateľom) za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť. Jedná sa o štandardizované zmluvné formuláre, ktoré sú vopred pripravené pre veľké množstvo spotrebiteľov, a v ktorých veriteľ upravuje len údaje týkajúce sa výšky a podmienok úveru. Spotrebiteľ, ktorý vstupuje do záväzkového vzťahu s dodávateľom je v nerovnom postavení, nakoľko jeho znalosti v danej oblasti sú častokrát len minimálne, a spotrebiteľ tak do vzťahu s dodávateľom vstupuje v dobrej viere, že tento koná ako profesionál s odbornou starostlivosťou a čestne, v súlade s dobrými mravmi a zásadami poctivého obchodného styku. Dôvera spotrebiteľa v poctivé konanie dodávateľa predpokladá, aby v prípade jej narušenia súd nahradil zdanlivú (formálnu) rovnováhu faktickou. Zahŕňa tiež povinnosť súdu ex offa (z tzv. úradnej povinnosti) preskúmať a prihliadať na neprijateľné podmienky v zmluve. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah, vrátane výberu zmluvného typu (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie C-240/98 a C 244/98, Oceano Grupo Editorial, C-168/05, Mostaza Claro). Právny predchodca žalovaného - spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, bola vymazaná z Obchodného registra ku dňu 30.06.2016, a to z dôvodu, že s účinnosťou ku dňu 30. júna 2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu medzi spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciovou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902 RCS Paris, so sídlom na adrese 1 Boulevard Haussmann 75009 Paríž a spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a. s., Bratislava. Právnym nástupcom vymazanej spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, je BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, Paríž 750 09, Francúzska republika, konajúca v Slovenskej republike prostredníctvom organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby - BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, Bratislava 811 09, IČO: 47 258 713, čo je preukázané výpisom z OR SR - CETELEM SLOVENSKO, a.s. Výpis z - BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pob. zahr. banky.

Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 19.03.2014 /VS: XXXXXXXXX/ žalobkyňa uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a. s., Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb zo dňa 19.03.2014, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 30.000,- EUR. Do zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola včlenená aj zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty, hoci oň žalobkyňa nežiadala, a tento úkon jej bol vnútený, nakoľko k jeho uzatvoreniu došlo súčasne s podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo preukazuje Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 19.03.2014 /VS: XXXXXXXXXXXX/ Na základe uzatvorenej zmluvy bol žalobkyňi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 30.000,- EUR, z ktorého časť úveru bola použitá na splatenie predchádzajúceho úveru poskytnutého rovnako právnym predchodcom žalovaného vo výške 15.000,- EUR /VS: XXXXXXXXXXXX/ a na úhradu ďalších splátok spotrebiteľských úverov a zabezpečenie chodu a potrieb domácnosti. Po splatení predchádzajúceho úveru od právneho predchodcu žalovaného bola dňa 01.04.2014 na bankový účet žalobkyne pripísaná suma vo výške 15.483,98 EUR, čo vyplýva z účtu - pripísanie istiny úveru č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX. Celková čiastka k zaplateniu je v zmluve uvedená vo výške 50.779,20 EUR, ročná úroková sadzba je vo výške 11,58 % /fixná/ a RPMN je vo výške 12,21 %. Priemerná RPMN je v zmluve uvedená vo výške 13,34 %. Priemerná RPMN je podľa žalobkyne v zmluve uvedená nesprávne, nakoľko predmetný spotrebiteľský úver bol zabezpečený dohodou o zrážkach zo mzdy, uvedenou v Časti 3. Spoločné ustanovenia k ZoSÚ a ZoRSÚ v bode 3. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov (§ 551 Obč. zákonníka v platnom znení) (str. 4), doplnenou o samostatný podpis žalobkyne, a nemožno ho teda považovať za nezabezpečený úver. Dohoda o zrážkach zo mzdy je inštitút slúžiaci

na zabezpečenie peňažnej pohľadávky, ktorý má zabezpečovaciu a uhradzovaciu funkciu. O tom, že sa jedná o prostriedok zabezpečenia úveru niet pochyb, nakoľko to jednak vyplýva priamo zo znenia § 551 Obč. zákonníka, ako aj z jeho systematického zaradenia v rámci ustanovení o zabezpečení záväzkov. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.“ Pri zabezpečených úveroch so splatnosťou 5 až 10 rokov bola podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013 priemerná RPMN vo výške 11,76 %. Zároveň je však potrebné poukázať aj na skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere mala trvať viac ako 10 rokov, t.j. odo dňa jej uzatvorenia dňa 19.03.2014 do dňa poslednej splátky dňa 15.04.2024. Podľa Časti 1., bodu 2. Trvanie ZoSÚ: „2.1 ZoSÚ je uzatvorená na dobu určitú, po dobu trvania záväzkov zo ZoSÚ. 2.2 ZoSÚ je platná dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami (...)“. Priemerná RPMN pre úvery v trvaní nad 10 rokov bola dokonca len vo výške 3,75 %. Priemerná RPMN úveru je tak uvedená nesprávne a v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Nesprávne uvedenie priemernej hodnoty RPMN má rovnaké dôsledky, ako keby priemerná hodnota RPMN nebola uvedená vôbec, o čom svedčia súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2013. Údaj o priemernej RPMN je pritom informatívny údaj, ktorého úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere okamžitú informáciu o tom, či úver, ohľadom ktorého sa chystá uzavrieť úverovú zmluvu s ohľadom na jeho RPMN / ktorá musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako jej obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) / je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu s úvermi výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných veriteľom. Pri hodnotení toho, či je údaj o priemernej hodnote RPMN v neprospech spotrebiteľa platí opačný princíp ako pri hodnotení nesprávne uvedeného údaju o RPMN predmetného úveru. Kým nesprávne uvedená RPMN úveru je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená nižšia, ako v skutočnosti je (tzn. ak spotrebiteľ v skutočnosti ročne "preplatí" viac, ako deklaruje dodávateľ v zmluve), nesprávne uvedená priemerná RPMN je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená vyššia, ako v skutočnosti je (tzn. ak dodávateľ v zmluve deklaruje, že priemerná hodnota RPMN obdobných úverov na trhu je vyššia, ako v skutočnosti). V tomto prípade dodávateľ (žalobca) v zmluve deklaroval, že priemerná hodnota RPMN obdobných úverov na trhu bola v rozhodnom období 46,3%, avšak tá bola vo výške 29,22%, čo zavádza spotrebiteľa v tom, že obdobné úvery na trhu (teda aj úvery poskytované konkurenciou) sú o vyše 16 percentuálnych bodov nevýhodnejšie ako v skutočnosti. V zmluve bola teda nesprávne uvedená priemerná RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo je dôvod, pre ktorý je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatku (§ 11 ods. 1 písm. d / ZoSÚ). (rozhodnutie Okresného súdu Svidník, sp. zn. 8C/232/2015) Uvedenie vyššej priemernej RPMN zo strany žalovaného je možné považovať za účelové v snahe vzbudiť dojem výhodnosti úveru, a tým aj za zavádzanie spotrebiteľa, a taktiež ako nespĺnenie náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedený nedostatok robí spotrebiteľskú zmluvu bezúročnou a bez poplatkov podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. Celková čiastka k zaplateniu vo výške 50.779,20 EUR je opätovne v zmluve uvedená zavádzajúcim spôsobom v neprospech spotrebiteľa, čo môže u spotrebiteľa vyvolať dojem výhodnosti úveru oproti iným úverom na základe jednoduchého porovnania celkových nákladov spotrebiteľa a môže tak ovplyvniť spotrebiteľa pri rozhodovaní o jeho finančných otázkach. Jednoduchým prepočtom sumy mesačnej splátky vo výške 452,74 EUR x 120 splátok úveru = 54.328,80 EUR, čo predstavuje sumu vo výške 3.549,60 EUR v neprospech spotrebiteľa. Tento rozdiel je pravdepodobne spôsobený nezapočítaním splátok za poistenie schopnosti splácať úver, ktoré je v zmluve uvedené vo výške 6,99 %. Zo znenia zmluvy tak nie je jasné, aká je výška mesačnej splátky bez poistenia. Podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch: „celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom“ V zmluve uvedená RPMN úveru je vo výške 12,21 %, avšak vzhľadom na to, že v celkových nákladoch spotrebiteľa nie sú započítané platby poistenia, táto RPMN je v skutočnosti vyššia a dosahuje výšku 14,11 % (podľa kalkulačky RPMN dostupnej na ekonomika.sme.sk). RPMN je tak v zmluve jasne uvedená nižšia ako skutočná RPMN, čo znamená, že je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Dôkaz o tom je výstup z kalkulačky RPMN na portáli ekonomika.sme.sk. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch: „celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo

aby ho získal za ponúkaných podmienok," Uzatvorenie poistenia k zmluve o spotrebiteľskom úvere nebolo žalobkyňou individuálne vyjednané. Toto poistenie bolo v zmluve vopred pripravené veriteľom - žalovaným a žalobkyňa nemala inú možnosť, ako s týmto súhlasiť, inak by jej nebol poskytnutý spotrebiteľský úver. Zo zmluvy ani nevyplýva možnosť, že spotrebiteľ mohol poistenie odmietnuť, pretože zmluva samotná pripúšťa v Časti 3. Spoločné ustanovenia k ZoSÚ a ZoRSÚ v bode 1.1 jedine voľbu medzi základným súborom, štandardným súborom, rozšíreným súborom a súborom poistenia Senior. V takomto prípade je úplne zrejmé, že platby na poistenie musia byť započítané do RPMN, inak je RPMN uvedená nesprávne v nižšej ako skutočnej výške. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch: „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa." Navyše zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere jasne vyplýva, že Rozšírený súbor poistenia (6,99 %), tak ako bol dojednaný, predstavuje spolu so spoludlžníckym záväzkom, dohodou o zrážkach zo mzdy a ručiteľom jednu z veriteľom vyžadovaných záruk, ktorú bude musieť spotrebiteľ poskytnúť v súvislosti so spotrebiteľským úverom. Záruka vo forme rozšíreného súboru poistenia a dohody o zrážkach zo mzdy boli zo strany žalobkyne aj skutočne poskytnuté. Je teda nepochybné, že uzatvorenie poistenia nebolo osobitne vyjednané zo strany žalobkyne, ale bolo jednou z podmienok na získanie spotrebiteľského úveru žalobkyňou čo preukazujú Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere /VS: XXXXXXXXXXXX/. Nemenej podstatným nedostatkom zmluvy je aj neuvedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN uvedenej v zmluve, pretože v zmluve nie je uvedená splatnosť jednotlivých splátok ako ani údaj o splatnosti prvej splátky, čím nie je možné bez pochyb overiť správnosť výpočtu RPMN uvedenej veriteľom v zmluve. Z uvedenia splatnosti prvej splátky v znení „15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol Úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške.", resp. ani z Časti 1. bodu 1.3 „Klient je povinný začať splácať istinu Úveru počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcom po kalendárnom mesiaci, v ktorom bude Úver vyčerpaný v dohodnutej výške alebo v ktorom uplynie lehota na čerpanie Úveru, podľa toho, ktorá z týchto udalostí nastane skôr" súvislosti s informáciami zo ŠEISÚ „Cetelem poskytne úver postupne prevodom priamo na účet klienta do 3 dní odo dňa definitívneho schválenia žiadosti" spotrebiteľ v čase podpisu zmluvy o úvere nedokázal presne určiť splatnosť prvej splátky úveru, keďže nepozná okamih, kedy mu bude uhradená istina úveru, nakoľko v prípade, ak by bola uhradená ešte v marci 2014, splatnosť 1. splátky by bola 15.04.2014 avšak nakoľko bola istina uhradená žalobkyňi až 01.04.2014 bola splatnosť 1. splátky až 15.05.2014. Takéto určenie splátok neumožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splátok úveru pri jeho uzatváraní a rovnako takéto určenie splatnosti splátok spotrebiteľského úveru nenapĺňa požiadavku zákona o spotrebiteľských úveroch, obsiahnutú v ust. § 9 ods. 2 písm. k), aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala presné určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadného poradia, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Účelom tohto zákonného ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o presných termínoch úhrad jednotlivých splátok spotrebiteľského úveru, a tiež, aby mal vedomosť o tom, koľko, z ktorej splátky, pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru, a aby tak mal možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky pripadne na istinu, na úroky a iné poplatky - poistné. Nakoľko žalovaný neuviedol žalobcovi ako spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky bude použité na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup žalovaného považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ má mať možnosť pri vstupe do úverového vzťahu zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko mu z tej ktorej splátky pripadne na úhradu istiny úveru a koľko na úroky a teda ako rýchlo dôjde k splateniu istiny pohľadávky. K uvedenému záveru sa priklonil v odôvodnení rozsudku sp. zn. 11Co/127/2015 zo dňa 20. 04. 2015 aj Krajský súd v Žiline, Krajský súd Trenčín v konaní pod sp. zn. 6Co/358/2015, ako aj Krajský súd Prešov v konaní pod sp. zn. 4S/48/2014 zo dňa 13.11.2014, ktorého právny názor bol potvrdený následne aj rozhodnutím NS SR, sp. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.06.2016. Na základe všetkých vyššie uvedených nedostatkov v spotrebiteľskej zmluve má žalobkyňa za to, že predmetný spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa uhradila na úver č. XXXXXXXXXXXX osem pravidelných mesačných splátok, každú v predpísanej výške 452,74 EUR, a jednorazovú predčasnú splátku vo výške 29.346,62 EUR, spolu tak zaplatila sumu vo výške 32.968,54 EUR. Suma rovnajúca sa rozdielu medzi celkovo zaplatenou sumou vo výške 32.968,54 EUR a poskytnutou istinou vo výške 30.000,- EUR predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy v dôsledku jej vyššie uvedených nedostatkov: istina úveru 30.000 € - uhradené splátky + mimor.

splátka (8x 452,74 €) 29.346,62 € = bezdôv. obohatenie 2.968,54 € o čom svedčí 8x poštový poukaz na sumu 452,74 €, výpis z účtu - pripísanie istiny úveru č. XXXXXXXXXXXX. Predčasné splatenie úveru vo výške 29.346,62 EUR bolo uhradené z ďalšieho spotrebiteľského úveru poskytnutého zo strany právneho predchodcu žalovaného, a to z úveru s VS: XXXXXXXXXXXX, kde táto suma bola uhradená/započítaná na úver VS: XXXXXXXXXXXX a rozdiel medzi poskytnutou istinou nového úveru vo výške 32.037,- EUR a zvyškom istiny úveru pripísaným na účet žalobkyne vo výške 2.690,38 EUR predstavuje výšku mimoriadnej splátky úveru č. XXXXXXXXXXXX, t.j. sumu vo výške 29.346,62 EUR. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetný spotrebiteľský úver (VS: XXXXXXXXXXXX) je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, uplatňuje si žalobkyňa touto žalobou vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného vo výške 2.968,54 EUR.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 07.11.2014 /VS: XXXXXXXXX/ žalobkyňa uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a. s., Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb zo dňa 07.11.2014, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 32.037,- EUR. Do zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola včlenená aj zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty, hoci oň žalobkyňa nežiadala, a tento úkon je bol vnútený, nakoľko k jeho uzatvoreniu došlo súčasne s podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dôkaz o tom je zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová poskytovanie platobných služieb zo dňa 07.1.2014 /VS: XXXXXXXXX/ Na základe uzatvorenej zmluvy bol žalobkyni poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 32.037,- EUR, z ktorého časť úveru bola použitá na splatenie predchádzajúceho úveru poskytnutého rovnako právnym predchodcom žalovaného vo výške 30.000,- EUR (VS: XXXXXXXXX) a na úhradu ďalších splátok spotrebiteľských úverov a zabezpečenie chodu a potrieb domácnosti. Po splatení predchádzajúceho úveru od právneho predchodcu žalovaného bola na bankový účet žalobkyne pripísaná suma vo výške 2.690,38 EUR, a to dňa 18.11.2014. Celková čiastka k zaplaceniu je v zmluve uvedená vo výške 54.249,60 EUR, ročná úroková sadzba je vo výške 11,59 % /fixná/ a RPMN je vo výške 12,23 %. Priemerná RPMN je v zmluve uvedená vo výške 10,86 %. V súvislosti s priemernou RPMN je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere mala trvať viac ako 10 rokov, t.j. odo dňa jej uzatvorenia 07.11.2014 do dňa poslednej splátky dňa 15.12.2024. Podľa Časti 1., bodu 2. Trvanie ZoSÚ: „2.1 ZoSÚ je uzatvorená na dobu určitú, po dobu trvania záväzkov zo ZoSÚ. 2.2 ZoSÚ je platná dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami (...)“. Priemerná RPMN pre zabezpečené úvery v trvaní nad 10 rokov bola dokonca len vo výške 3,64 %. Priemerná RPMN úveru je tak uvedená nesprávne a v neprospech spotrebiteľa. Nesprávne uvedenie priemernej hodnoty RPMN má rovnaké dôsledky, ako keby priemerná hodnota RPMN nebola uvedená vôbec. Dôkaz : Súhrnné informácie o údajoch o novo- poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2014 Celková čiastka k zaplaceniu vo výške 54.249,60 EUR je v zmluve uvedená zavádzajúcim spôsobom v neprospech spotrebiteľa, čo môže u spotrebiteľa vyvolať dojem výhodnosti úveru oproti iným úverom na základe jednoduchého porovnania celkových nákladov spotrebiteľa a môže tak ovplyvniť spotrebiteľa pri rozhodovaní o jeho finančných otázkach. Jednoduchým prepočtom sumy mesačnej splátky vo výške 483,68 EUR x 120 splátok úveru = 58.041,60 EUR, čo predstavuje sumu vo výške 3.792,- EUR v neprospech spotrebiteľa. Tento rozdiel je pravdepodobne spôsobený nezapočítaním splátok za poistenie schopnosti splácať úver, ktoré je v zmluve uvedené vo výške 6,99 %. Zo zmluvy tak nie je jasné, aká je výška mesačnej splátky bez poistenia. Podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch: „celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom“ V zmluve uvedená RPMN úveru je vo výške 12,23 %, avšak vzhľadom na to, že v celkových nákladoch spotrebiteľa nie sú započítané platby poistenia, táto RPMN je v skutočnosti vyššia a dosahuje výšku 14,12 % (podľa kalkulačky RPMN dostupnej na ekonomika.sme.sk). RPMN je tak v zmluve jasne uvedená nižšia ako skutočná RPMN, čo znamená, že je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. To vyplýva z výstupu z kalkulačky RPMN na portáli ekonomika.sme.sk Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch: „celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,"

Uzatvorenie poistenia k zmluve o spotrebiteľskom úvere nebolo žalobkyňou individuálne vyjednané. Toto poistenie bolo v zmluve vopred pripravené veriteľom - žalovaným a žalobkyňa nemala inú možnosť, ako s týmto súhlasiť, inak by jej nebol poskytnutý spotrebiteľský úver. Zo zmluvy ani nevyplýva možnosť, že spotrebiteľ mohol poistenie odmietnuť, pretože zmluva samotná pripúšťa v Časti 3. Spoločné ustanovenia k ZoSÚ a ZoRSÚ v bode 1.1 jedine voľbu medzi základným súborom, štandardným súborom, rozšíreným súborom a súborom poistenia Senior. V takomto prípade je úplne zrejmé, že platby na poistenie musia byť započítané do RPMN, inak je RPMN uvedená nesprávne v nižšej ako skutočnej výške. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch: „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“ Navyše zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere („EISÚ“) jasne vyplýva, že rozšírený súbor poistenia (6,99 %), tak ako bol dojednaný, predstavuje spolu so spoludlžníckym záväzkom, dohodou o zrážkach zo mzdy a ručiteľom jednu z veriteľom vyžadovaných záruk, ktorú bude musieť spotrebiteľ poskytnúť v súvislosti so spotrebiteľským úverom. Záruka vo forme rozšíreného súboru poistenia a dohody o zrážkach zo mzdy boli zo strany žalobkyne aj skutočne poskytnuté. Je teda nepochybné, že uzatvorenie poistenia nebolo osobitne vyjednané zo strany žalobkyne, ale bolo jednou z podmienok na získanie spotrebiteľského úveru žalobkyňou, čo vyplýva zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere /VS: XXXXXXXXXXXX/

Nemenej podstatným nedostatkom zmluvy je aj neuviedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN uvedenej v zmluve, pretože v zmluve nie je uvedená splatnosť jednotlivých splátok ako ani údaj o splatnosti prvej, čím nie je možné bez pochyb overiť správnosť výpočtu RPMN uvedenej veriteľom v zmluve. Z uvedenia splatnosti prvej splátky v znení „15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol Úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške.“, resp. ani z Časti 1. bodu 1.3 „Klient je povinný začať splácať istinu Úveru počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcom po 10 kalendárnom mesiaci, v ktorom bude Úver vyčerpaný v dohodnutej výške alebo v ktorom uplynie lehota na čerpanie Úveru, podľa toho, ktorá z týchto udalostí nastane skôr“ v súvislosti s informáciami zo ŠEISÚ „Cetelem poskytne úver postupne prevodom priamo na účet klienta do 3 dní odo dňa definitívneho schválenia žiadosti“ spotrebiteľ v čase podpisu zmluvy o úvere nedokázal presne určiť splatnosť prvej splátky úveru, keďže nepozná okamih, kedy mu bude uhradená istina úveru. Takéto určenie splátok neumožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splátok úveru pri jeho uzatváraní a rovnako takéto určenie splatnosti splátok spotrebiteľského úveru nenapĺňa požiadavku zákona o spotrebiteľských úveroch obsiahnutú v ust. § 9 ods. 2 písm. k), aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala presné určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadného poradia, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Účelom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o presných termínoch úhrad jednotlivých splátok spotrebiteľského úveru, a tiež, aby mal vedomosť o tom, koľko, z ktorej splátky, pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru, a aby tak mal možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky prípadne na istinu, na úroky a iné poplatky - poistné. Nakoľko žalovaný neuviedol žalobkyňu ako spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky bude použité na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup žalovaného považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ má mať možnosť pri vstupe do úverového vzťahu zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko mu z tej ktorej splátky prípadne na úhradu istiny úveru a koľko na úroky a teda ako rýchlo dôjde k splateniu istiny pohľadávky. K uvedenému záveru sa priklonil v odôvodnení rozsudku sp. zn. 11Co/127/2015 zo dňa 20. 04. 2015 aj Krajský súd v Žiline, Krajský súd Trenčín v konaní pod sp. zn. 6Co/358/2015, ako aj Krajský súd Prešov v konaní pod sp. zn. 4S/48/2014 zo dňa 13.11.2014, ktorého právny názor bol potvrdený následne aj rozhodnutím NS SR, sp. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.06.2016. Na základe všetkých vyššie uvedených nedostatkov v spotrebiteľskej zmluve spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa uhradila na úver č. XXXXXXXXXXXX deväť pravidelných mesačných splátok, každú v predpísanej výške 483,68 EUR, a jednorazovú predčasnú splátku vo výške 30.249,68 EUR, spolu tak zaplatila sumu vo výške 34.602,80 EUR. Suma rovnajúca sa rozdielu medzi celkovo zaplatenou sumou vo výške 34.602,80 EUR a poskytnutou istinou vo výške 32.037,- EUR predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy v dôsledku jej vyššie uvedených nedostatkov. Istina úveru 32.037,- € - uhradené splátky (9x 483,68 €) 30.249,68 € = bezdôv. obohatenie 2.565,80. Túto skutočnosť potvrdzuje výpis z účtu - pripísanie istiny úveru č. XXXXXXXXXXXX. Predčasné splatenie úveru vo výške

30.249,68 EUR bolo uhradené z ďalšieho spotrebiteľského úveru poskytnutého zo strany právneho predchodcu žalovaného, a to z úveru s VS: XXXXXXXXXXXX, kde táto suma bola uhradená/započítaná na úver VS: XXXXXXXXXXXX a rozdiel medzi poskytnutou istinou nového úveru vo výške 33.249,- EUR a zvyškom istiny úveru pripísaným na účet žalobkyne vo výške 2.999,32 EUR predstavuje výšku mimoriadnej splátky úveru č. XXXXXXXXXXXX., t.j. sumu vo výške 30.249,68 EUR. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetný spotrebiteľský úver (VS: XXXXXXXXXXXX) je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, uplatňuje si žalobkyňa touto žalobou vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného vo výške 2.565,80 EUR.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 31.08.2015 /VS: XXXXXXXXX/ žalobkyňa uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a. s., Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb zo dňa 31.08.2015, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 33.249,- EUR. Do zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola včlenená aj zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty, hoci oň žalobkyňa nežiadala, a tento úkon je bol vnútený, nakoľko k jeho uzatvoreniu došlo súčasne s podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. To vyplýva zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 31.08.2015 /VS: XXXXXXXXX/ Na základe uzatvorenej zmluvy bol žalobkyňi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 33.249,- EUR, z ktorého časť úveru bola použitá na splatenie predchádzajúceho úveru poskytnutého rovnako právnym predchodcom žalovaného vo výške 32.037,- EUR (VS: XXXXXXXXX) a na úhradu ďalších splátok spotrebiteľských úverov a zabezpečenie chodu a potrieb domácnosti. Po splatení predchádzajúceho úveru od právneho predchodcu žalovaného bola na bankový účet žalobkyne pripísaná suma vo výške 2.999,32 EUR, a to dňa 04.09.2015.

Celková čiastka k zaplateniu je v zmluve uvedená vo výške 54.015,60 EUR, ročná úroková sadzba je vo výške 10,58 % /fixná/ a RPMN je vo výške 11,11 %. Priemerná RPMN je v zmluve uvedená vo výške 10,28 %. V súvislosti s priemernou RPMN je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere mala trvať viac ako 10 rokov, t.j. odo dňa jej uzatvorenia 31.08.2015 do dňa poslednej splátky dňa 15.09.2025. Podľa Časti 1., bodu 2. Trvanie ZoSÚ: „2.1 ZoSÚ je uzatvorená na dobu určitú, po dobu trvania záväzkov zo ZoSÚ. 2.2 ZoSÚ je platná dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami (...)“. Priemerná RPMN pre zabezpečené úvery v trvaní nad 10 rokov bola dokonca len vo výške 3,15 %. Priemerná RPMN úveru je tak uvedená nesprávne a v neprospech spotrebiteľa. Nesprávne uvedenie priemernej hodnoty RPMN má rovnaké dôsledky, ako keby priemerná hodnota RPMN nebola uvedená vôbec. To preukazujú súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2015. Celková čiastka k zaplateniu vo výške 54.015,60 EUR je v zmluve uvedená zavádzajúcim spôsobom v neprospech spotrebiteľa, čo môže u spotrebiteľa vyvolať dojem výhodnosti úveru oproti iným úverom na základe jednoduchého porovnania celkových nákladov spotrebiteľa a môže tak ovplyvniť spotrebiteľa pri rozhodovaní o jeho finančných otázkach. Jednoduchým prepočtom sumy mesačnej splátky vo výške 481,59 EUR x 120 splátok úveru = 57.790,80 EUR, čo predstavuje sumu vo výške 3.775,20 EUR v neprospech spotrebiteľa. Tento rozdiel je pravdepodobne spôsobený nezapočítaním splátok za poistenie schopnosti splácať úver, ktoré je v zmluve uvedené vo výške 6,99 %. Zo zmluvy tak nie je jasné, aká je výška mesačnej splátky bez poistenia. Podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch: „celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom“ V zmluve uvedená RPMN úveru je vo výške 11,11 %, avšak vzhľadom na to, že v celkových nákladoch spotrebiteľa nie sú započítané platby poistenia, táto RPMN je v skutočnosti vyššia a dosahuje výšku 12,95 % (podľa kalkulačky RPMN dostupnej na ekonomika.sme.sk). RPMN je tak v zmluve jasne uvedená nižšia ako skutočná RPMN, čo znamená, že je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. To vyplýva z výstupu z kalkulačky RPMN na portáli ekonomika.sme.sk. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch: „celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,“ Uzatvorenie poistenia k zmluve o spotrebiteľskom úvere nebolo žalobkyňou individuálne vyjednané. Toto poistenie

bolo v zmluve vopred pripravené veriteľom - žalovaným a žalobkyňa nemala inú možnosť, ako s týmto súhlasiť, inak by jej nebol poskytnutý spotrebiteľský úver. Zo zmluvy ani nevyplýva možnosť, že spotrebiteľ mohol poistenie odmietnuť, pretože zmluva samotná pripúšťa v časti 3. Spoločné ustanovenia k ZoSÚ a ZoRSÚ v bode 1.1 jedine voľbu medzi základným súborom, štandardným súborom, rozšíreným súborom a súborom poistenia Senior. V takomto prípade je úplne zrejmé, že platby na poistenie musia byť započítané do RPMN, inak je RPMN uvedená nesprávne v nižšej ako skutočnej výške. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch: „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“ Navyše zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere („EISÚ“) jasne vyplýva, že rozšírený súbor poistenia (6,99 %), tak ako bol dojednaný, predstavuje spolu so spoludlžníckym záväzkom, dohodou o zrážkach zo mzdy a ručiteľom jednu z veriteľom vyžadovaných záruk, ktorú bude musieť spotrebiteľ poskytnúť v súvislosti so spotrebiteľským úverom. Záruka vo forme rozšíreného súboru poistenia a dohody o zrážkach zo mzdy boli zo strany žalobkyne aj skutočne poskytnuté. Je teda nepochybné, že uzatvorenie poistenia nebolo osobitne vyjednané zo strany žalobkyne, ale bolo jednou z podmienok na získanie spotrebiteľského úveru žalobkyňou. Dôkazom sú štandardné európskej informácie o spotrebiteľskom úvere /VS: XXXXXXXXXXXX/.

Nemenej podstatným nedostatkom zmluvy je aj neuvedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN uvedenej v zmluve, pretože v zmluve nie je uvedená splatnosť jednotlivých splátok ako ani údaj o splatnosti prvej splátky, čím nie je možné bez pochyb overiť správnosť výpočtu RPMN uvedenej veriteľom v zmluve. Z uvedenia splatnosti prvej splátky v znení „15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške.“, resp. ani z Časti 1. bodu 1.3 „Klient je povinný začať splácať istinu Úveru počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcom po kalendárnom mesiaci, v ktorom bude Úver vyčerpaný v dohodnutej výške alebo v ktorom uplynie lehota na čerpanie Úveru, podľa toho, ktorá z týchto udalostí nastane skôr“ v súvislosti s informáciami zo ŠEISÚ „Cetelem poskytne úver postupne prevodom priamo na účet klienta do 3 dní odo dňa definitívneho schválenia žiadosti“ spotrebiteľ v čase podpisu zmluvy o úvere nedokázal presne určiť splatnosť prvej splátky úveru, keďže nepozná okamih, kedy mu bude uhradená istina úveru. Takéto určenie splátok neumožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splátok úveru pri jeho uzatváraní a rovnako takéto určenie splatnosti splátok spotrebiteľského úveru nenapĺňa požiadavku zákona o spotrebiteľských úveroch obsiahnutú v ust. § 9 ods. 2 písm. l), aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala presné určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadného poradia, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Účelom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o presných termínoch úhrad jednotlivých splátok spotrebiteľského úveru, a tiež, aby mal vedomosť o tom, koľko, z ktorej splátky, pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru, a aby tak mal možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky prípadne na istinu, na úroky a iné poplatky - poistné. Nakoľko žalovaný neuviedol žalobcovi ako spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky bude použité na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup žalovaného považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ má mať možnosť pri vstupe do úverového vzťahu zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko mu z tej ktorej splátky prípadne na úhradu istiny úveru a koľko na úroky a teda ako rýchlo dôjde k splateniu istiny pohľadávky. K uvedenému záveru sa priklonil v odôvodnení rozsudku sp. zn. 11Co/127/2015 zo dňa 20. 04. 2015 aj Krajský súd v Žiline, Krajský súd Trenčín v konaní pod sp. zn. 6Co/358/2015, ako aj Krajský súd Prešov v konaní pod sp. zn. 4S/48/2014 zo dňa 13.11.2014, ktorého právny názor bol potvrdený následne aj rozhodnutím NS SR, sp. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.06.2016. V zmluve o úvere je uvedená odplata vo výške 10,58 %, ktorá zodpovedá výške úrokovej sadzby, a ktorá predstavuje odplatu podľa osobitných predpisov v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na skutočnosť, že do odplaty nebola započítaná odplata za poistenie, táto odplata je v zmluve uvedená nesprávne, v nižšej než skutočnej výške, a to v neprospech spotrebiteľa. Nesprávne uvedenie tejto odplaty má rovnaké následky, ako keby táto odplata v zmluve nebola uvedená vôbec. Na základe uvedených nedostatkov v spotrebiteľskej zmluve je predmetný spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa uhradila na úver č. XXXXXXXXXXXX štrnásť pravidelných mesačných splátok, každú v predpísanej výške 481,59 EUR, a jednorazovú predčasnú splátku vo výške 31.224,67 EUR, spolu tak zaplatila sumu vo výške 37.966,93 EUR. Suma rovnajúca sa rozdielu medzi celkovo zaplatenou sumou vo výške 37.966,93 EUR a poskytnutou istinou vo výške

33.249,- EUR predstavuje bezdôvodné obohatenia na strane žalovaného z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy v dôsledku jej vyššie uvedených nedostatkov vo výške € 4.717,93. Vyplýva to z výpisu z účtu - pripísanie istiny úveru č. XXXXXXXXXXXX. Predčasné splatenie úveru vo výške 31.224,67 EUR bolo uhradené z ďalšieho spotrebiteľského úveru poskytnutého žalobkyni zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s., kde táto suma bola uhradená na úver VS: XXXXXXXXXXXX dňa 23.12.2016. Žalobkyňa má preto právo vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného vo výške 4.717,93 EUR. V súvislosti s predloženými zmluvami poukázala aj na početnú a ustálenú rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky, ktoré vyhlasujú úverové zmluvy žalovaného ako veriteľa so spotrebiteľmi za bezúročné, bezpoplatkové. Medzi iným poukazujem aj na rozhodnutie Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.02.2015, č. k. 21C/223/2014, potvrdené rozhodnutím Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 6Co/358/2015, ako aj rozhodnutie Okresného súdu Michalovce, sp. zn.24C/323/2015 - 29 z 12.10.2015, potvrdené rozhodnutím Krajského súdu Košice, sp. Zn 9Co/47/2016; ako aj rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/35/2015, potvrdené Krajským súdom v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/100/2016 alebo rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/252/2014, potvrdené Krajským súdom v Banskej Bystrici, sp. z 16Co/844/2015: „Pokiaľ bolo v zmluve dohodnuté aj platenie poistenia, malo byť poistné zahrnuté do celkových nákladov úveru a v tej súvislosti premietnuté do RPMN. Súd prvej inštancie správne uviedol, že RPMN bolo v zmluvách uvedené v nesprávnej, nižšej výške v neprospech spotrebiteľa. Okresný súd správne vychádzal z výšky mesačnej splátky, ktorá bola v prvej spotrebiteľskej úverovej zmluve uvedená vo výške 32,31 EUR a v druhej spotrebiteľskej úverovej zmluve vo výške 45,59 EUR. Žalobca sice v odvolaní tvrdil, že poistné je samostatná služba, ktorá nie je podmienkou pre priznanie úveru, ale z obsahu zmlúv nevyplýva, že by poskytnutie poistenia ako doplnkovej služby nebolo podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru, lebo v uvedenej mesačnej splátke bol zahrnutý a skrytý aj poplatok za poistenie, ktorý bol v zmluve na inom mieste samostatne vyjadrený iba v percentuálnej výške 3,33 %. Z toho dôvodu považuje odvolací súd za správny záver, že poplatok za poistenie mal byť zahrnutý do celkových nákladov úveru.“ Rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky je v otázkach výkladu zákona o spotrebiteľských úveroch a jednotlivých vyššie uvedených nedostatkov v spotrebiteľských zmluvách ustálená, pričom rozhodnutia okresných a krajských súdov boli viackrát potvrdené aj rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR. V tejto súvislosti poukázala prostredníctvom právneho zástupcu na ust. čl. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „C.S.P.“) : (1) Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. (2) Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. (3) Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. V nadväznosti na uvedené základné princípy C.S.P. poukázala aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 300/06: „Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v rozhodnutiach vo veci samej nemajú charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty, ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie.“, ako aj na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 117/2011: „K imanentným znakom právneho štátu patrí neodmysliteľne aj princíp právnej istoty (napr. PL. ÚS 36/95), ktorého súčasťou je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neutržateľná (m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05).“ Podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka: „Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.“ Podľa ust. § 456 Občianskeho zákonníka: „Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.“ Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“ Podľa ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka: „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“ Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky pre hlavné refinančné operácie je k prvému dňu omeškania žalovaného s vydaním bezdôvodného obohatenia vo výške 0,00 % (dostupné na <http://>

www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/urokove-sadzby-ecb), a teda žalobca má nárok na úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne, a to od 27.05.2017 až do zaplatenia. Žalovaný bol vyzvaný na vydanie bezdôvodného obohatenia zo spotrebiteľských zmlúv písomnou výzvou zo dňa 12.05.2017, v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy, doručenou mu dňa 16.05.2017. Lehota poskytnutá na vydanie bezdôvodného obohatenia tak uplynula dňa 26.05.2017, t.j. od 27.05.2017 sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojho dlhu a žalobkyňa tak má nárok na zaplatenie úroku z omeškania, ako to vyplýva z výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 12.05.2017 + doručenka.

2. Súd vo veci vydal 29.6.2017 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor, preto súd uznesením z 18.8.2017 platobný rozkaz zrušil.

3. V odpore žalovaný k úverovej zmluve zo dňa 19.3.2014 uviedol, že tvrdenie žalobcu, že do zmluvy včlenil zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty, hoci o to žalobkyňa nežiadala, nie je pravdivý, podľa úverovej zmluvy z 19.3.2014 sa zmluva podpisovala osobitne, nezávisle od zmluvy o revolvingovom úvere a zmluvy o vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je podmienkou bezúročnosti a bezpoplatkovosti uvedenie nesprávnej priemernej RPMN, navyac úver nebol dohodnutý na viac ako 10 rokov. RPMN bola určená správne, pretože podľa §2 písm.g/ ZSÚ /zákon o spotrebiteľských úveroch/ do celkových nákladov spotrebiteľa patria aj náklady na doplnkové služby ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť aj takúto zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby. Poistné v tomto prípade nebolo podmienkou uzavretia zmluvy o úvere z 19.3.2014, čo vyplýva zo ŠEISÚ (štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere. K úverovej zmluve zo 7.11.2014 tiež poukázal na to, že zmluva o úvere sa podpisovala samostatne, nezávisle od zmluvy o revolvingovom úvere a zmluvy o vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb. Poukázal na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ ZSÚ, v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého úveroch nie je podmienkou bezúročnosti a bezpoplatkovosti uvedenie nesprávnej resp. neuvedenie priemernej RPMN, navyac úver nebol dohodnutý na viac ako 10 rokov, z čoho vychádzal žalobca. RPMN bola určená správne, pretože podľa §2 písm.g/ ZSÚ / zákon o spotrebiteľských úveroch/ do celkových nákladov spotrebiteľa patria aj náklady na doplnkové služby ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť aj takúto zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby. To v tomto prípade nebolo splnené, spotrebiteľ nemusel zvoliť súbor poistenia, ktorý zvolil - rozšírený súbor poistenia vo výške 6,99 %. Poistenie nebolo podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. K úverovej zmluve z 31.8.2015 uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že do zmluvy včlenil zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty, hoci o to žalobkyňa nežiadala, nie je pravdivý, podľa úverovej zmluvy z 31.8.2015 sa zmluva podpisovala osobitne, nezávisle od zmluvy o revolvingovom úvere a zmluvy o vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je podmienkou bezúročnosti a bezpoplatkovosti uvedenie nesprávnej priemernej RPMN, navyac úver nebol dohodnutý na viac ako 10 rokov. RPMN bola určená správne, pretože podľa §2 písm.g/ ZSÚ /zákon o spotrebiteľských úveroch/ do celkových nákladov spotrebiteľa patria aj náklady na doplnkové služby ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť aj takúto zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby. Poistné v tomto prípade nebolo podmienkou uzavretia zmluvy o úvere z 19.3.2014, čo vyplýva zo ŠEISÚ (štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ ide o námietku, že zmluvy neobsahujú údaj o výške počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, poukázal na rozsudok Súdneho dvora ES z 9.11.2016, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, zákon môže stanoviť, že ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti v čl. 10 ods.2 smernice, o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Výklad prezentovaný Súdny dvorom ES nadobúda záväznú povahu. Vzniesol námietku premlčania, všetkých platieb žalobkyne uhradených pred viac ako 2 rokmi, hoci nárok žalobcu považuje za nedôvodný. Vo vyjadrení z 22.2.2018 poukázal, na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1Cdo 67/2011, podľa ktorého to, kedy sa oprávnený dozvedel ako takýto nárok možno právne kvalifikovať nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. Právna kvalifikácia skutkových okolností nemá pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby žiadnu relevanciu. Poukázal, že žalobkyňa je živnostníkom pod obchodným menom F., podľa výpisu zo štatistického registra organizácií počnúc 17.6.2010 je jej hlavnou činnosťou 66190- ostatné pomocné činnosti finančných služieb okrem poistenia a dôchodkového zabezpečenia. Z daňového priznania za rok 2014 z osobného dotazníka zistil, že je obchodný zástupca Provident Financial. Preto musela mať vedomosti o spotrebiteľských úveroch ako aj o akutkových okolnostiach - ňou tvrdených absenciách zákonom stanovených údajov v úverových

zmluvách. Argumentácia o neurčitosti vznesenej námietky premlčania neobstojí, pretože žalovaný jednoznačne uviedol že vznáša námietku premlčania týkajúcu sa všetkých platieb uhradených pred viac ako dvoma rokmi pred podaním žaloby - teda platby uskutočnené od 11.4.2014 do 14.11.2014, a od 7.11.2014 do 12.6.2015. Tiež opätovne namieta že mala byť uvedená priemerná RPMN podľa úverov so zabezpečením pri dlhšom období splatnosti (viac ako 10 rokov). Splatnosť pri všetkých troch zmluvách bola 10 rokov. Tiež zopakoval argumentáciu k tomu že RPMN je uvedená správne ako aj na rozsudok Súdneho dvora ES C-42/15(nemal povinnosť pripájať amortizačnú tabuľku, ak boli dojednané fixné anuitné splátky.

4. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania právny zástupca žalobkyne v podaní z 30.8.2017 súdu uviedol, že nespĺňa kritérium určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu, nakoľko žalovaný vzniesol námietku premlčania neurčito, a to ako premlčanie všetkých platieb žalobkyne uhradených pred viac ako dvoma rokmi od podania žaloby. Žalovaný neuviedol žiadne konkrétne skutkové tvrdenia a okolnosti, na základe ktorých by bolo možné jeho vznesenú námietku prejednať. Jeho námietka premlčania smeruje voči premlčaniu v subjektívnej 2 - ročnej lehote, t.j. neuviedol žiadne skutočnosti, na základe ktorých malo dôjsť k premlčaniu nároku žalobkyne. Ku skutočnosti kto sa mal na úkor žalobkyne obohatiť, je zrejmé, že to mal byť žalovaný, nakoľko so žalovaným bola žalobkyňa v zmluvnom vzťahu a svoje povinnosti zo zmluvného úverového vzťahu si plnila voči žalovanému napr. úhradou dohodnutých splátok. Vedomosť žalobkyne o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu musí byť skutočná, nie len predpokladaná alebo domnelá a rovnako je potrebné nie je podstatné, či mohla žalobkyňa získať skutočnú vedomosť o bezdôvodnom obohatení už skôr, prípadne pri vynaložení potrebnej starostlivosti. Subjektívna premlčacia lehota je teda viazaná na subjekt oprávneného z bezdôvodného obohatenia. Kým subjektívna lehota sa viaže na subjekt a jeho subjektívnu vedomosť, (subjektívny tom, že bezdôvodné obohatenie vzniklo, na druhej strane je objektívna premlčacia lehota, ktorá sa viaže na absolútne objektívnu skutočnosť, a to na okamih vzniku bezdôvodného obohatenia. Pre začiatok behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. (Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/121/2009). Skutočnosť, kedy sa mohol (oprávnený) mohol dozvedieť o (rozhodujúcich) skutkových okolnostiach". nie je v súlade s ustálenou judikatúrou súdov, ktorá jednoznačne konštatuje, že pre začiatok subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti. (Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR, sp. zn. 2Cz/35/1977). Počiatok subjektívnej premlčacej doby práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa neviaže k dátumu splatnosti, ako je to v prípade všeobecnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka, ale k inej skutočnosti, ktorou je vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa obohatil. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/256/2010) Vyššie uvedené stanovenie dvoch rozdielnych lehôt má praktický význam v tom, že subjektívna lehota umožňuje oprávnenému z bezdôvodného obohatenia domáhať sa jeho vydania v čase, kedy sa skutočne o tomto bezdôvodnom obohatení dozvie. Tento okamih nemusí byť totožný s okamihom vzniku bezdôvodného obohatenia. Na druhej strane je objektívna premlčacia lehota, ktorá chráni povinného z bezdôvodného obohatenia pred neúmerne dlhým obdobím neistoty, kedy by sa mohol oprávnený z bezdôvodného obohatenia domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, a to tak, že oprávnený z bezdôvodného obohatenia musí svoj nárok na vydanie uplatniť počas plynutia objektívnej lehoty chrániacej povinného z bezdôvodného obohatenia, a ktorá, bez ohľadu na čokoľvek, je viazaná len na moment vzniku bezdôvodného obohatenia a subjektívnej lehoty zároveň, t.j. počas plynutia oboch premlčacích lehôt. V prípade, ak sa oprávnený z bezdôvodného obohatenia, v tomto prípade žalobca, dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia oneskorene, po uplynutí objektívnej premlčacej lehoty, jeho nárok sa premlčí hoci mu ešte plynie subjektívna lehota, pretože svoj nárok nebude môcť uplatniť v rámci objektívnej lehoty. Rovnako tak bolo tomu aj v prejednávacom prípade, kedy si žalobkyňa uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia v rámci plynutia subjektívnej lehoty ako aj lehoty objektívnej len z troch spotrebiteľských úverov, a to napriek tomu, že mala od žalovaného poskytnuté vcelku 4 spotrebiteľské úvery. Prvý spotrebiteľský úver od žalovaného bol žalobkyňi poskytnutý na základe úverovej zmluvy zo dňa 09.08.2013, pričom tento bol refinancovaný úverom na základe zmluvy zo dňa 19.03.2014. K vyplateniu tohto úveru tak došlo dňa 01.04.2014, t.j. v čase podania žaloby už uplynula objektívna lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia z tohto úveru, hoci subjektívna lehota ešte len začala plynúť. V tomto prípade nastala vyššie uvedená situácia, kedy sa oprávnený z bezdôvodného obohatenia dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia až po uplynutí objektívnej lehoty a je irelevantné, či sa

mohol o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedieť aj skôr alebo či by sa o tom nedozvedel vôbec. O tom svedčí Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.08.2013 (VS: XXXXXXXXXXXXXXXX), výpis z účtu k prijatej platbe zo dňa 01.04.2014. Aj napriek skutočnosti, že zo vznesenej námietky premlčania nie je zrejmé na základe čoho mala žalobkyňa získať vedomosť o bezdôvodnom obohatení práve dňa 26.05.2015, resp. skôr. Žalobkyňa uhrádzala poskytnuté úvery pravidelne v zmysle jej povinností vyplývajúcich jej z jednotlivých zmlúv o úvere, čo svedčí o skutočnosti, že svedomito dodržiavala svoje zmluvné povinnosti a konala po celý čas v dobrej viere, že žalovaný má na zaplatené finančné prostriedky legitímny nárok. Až do porady so svojim právnym zástupcom tak žalobkyňa nemala žiadnu vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia z predmetných spotrebiteľských úverov. Navyše jediná platba, na ktorú by sa mohla podľa vznesenej námietky vzťahovať námietka premlčania, sa týka mimoriadnej splátky úveru na základe zmluvy zo dňa 19.03.2014, ktorá bola uhradená dňa 18.11.2014, a to úverom z neskoršej zmluvy zo dňa 07.11.2014. Tu je však potrebné poukázať na skutočnosť, že tento úver bol uhradený v rámci refinancovania žalovaným a žalobkyni bol uhradený len rozdiel po splatení úveru, a to rozdiel vo výške ako ho určil a vyrátal žalovaný. Žalobkyňa tak nemala možnosť ovplyvniť výšku úhrady a nemala dôvod pochybovať o správnosti takéhoto určenia zostatku dlhu. Nemala akúkoľvek možnosť ovplyvniť vznik bezdôvodného obohatenia z tejto mimoriadnej splátky. Aj táto skutočnosť jednoznačne svedčí o tom, že v čase vyplatenia tejto mimoriadnej splátky nemala vedomosť o tom, že by mala uhrádzať žalovanému niečo, čo mu nepatrí. Okrem uvedeného o tom svedčí aj skutočnosť, že žalobkyňa s ním následne uzatvorila aj ďalšie úverové vzťahy, čo by bolo v príkrom rozpore s akoukoľvek logikou ak by si bola vedomá toho, že platí viac ako má veriteľ nárok a napriek tomu by to zaplatila, a to aj viackrát, najmä s ohľadom na to, že žalobkyňa bola obozretná čo sa týka svojich záväzkov, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že sa snažila viackrát refinancovať svoje úvery, aby sa znížila jej splátka a tým aj preplatenie úveru a jej mesačné úverové zaťaženie. V čase predčasného splatenia úveru dňa 18.11.2014 nedisponovala ani úverovou zmluvou zo dňa 19.03.2014, o čom svedčí skutočnosť, že si túto musela pred podaním tejto žaloby vyžiadať od žalovaného, za čo mu uhradila poplatok vo výške 10,- EUR. Žalobkyňa tak v čase zaplatenia uvedenej mimoriadnej splátky úveru nemala absolútne žiadnu vedomosť o vzniku akéhokoľvek bezdôvodného obohatenia, majúci na mysli skutkové okolnosti, na základe ktorých by dospela k záveru, že zaplatila niečo, na čo veriteľ nemal nárok a v akej výške by to malo byť, nie právne posúdenie sumy zaplatenej nad rámec toho, na čo žalovaný mal nárok ako bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa sa od svojho právneho zástupcu pri prevzatí právneho zastúpenia nedozvedela len právne posúdenie predložených zmlúv, podľa ktorých by mohlo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia sa na strane žalovaného, ale predovšetkým to, že pokiaľ súd určí zmluvu ako bezúročnú, zaplatila žalovanému viac ako mal v skutočnosti právny nárok. Na základe stretnutia s právnym zástupcom si vyžiadala kópiu úverovej zmluvy zo dňa 19.03.2014 ako aj bankových výpisov týkajúcich sa obdržaných platieb z poskytnutých úverov, čo potvrdzuje datovanie týchto dokladov. Až po ich obdržaní sa žalobkyňa dozvedela aj konkrétnu výšku do úvahy prichádzajúceho bezdôvodného obohatenia, na základe spätného prepočtu po tom, ako si zadovážila na to všetky potrebné skutkové zistenia a podklady. Bolo by bezpochyby jednoduchšie vypočítať si výšku bezdôvodného obohatenia na základe výpisov platieb k úverovým prípadom, vyžiadanie takéhoto výpisu bolo spolplatené sumou 70,-EUR za jeden výpis. Až po obdržaní výpisu mohla zistiť výšku bezdôvodného obohatenia, ktorý jej umožnil podať žalobu na súd a uplatniť tak svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Samotná súdna prax v mnohých rozhodnutiach pripúšťa skutočnosť, že spotrebiteľ sa o tom, že došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia dozvie až od právneho zástupcu či od združenia na ochranu práv spotrebiteľov, a nestotožňujú sa tak s neprimeranou objektivizáciou subjektívnej premlčacej lehoty. Na niektoré súdne rozhodnutia poukázal: „Odvolací súd zároveň odkazuje na záver súdu prvej inštancie, žalobkyňa sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení od svojho právneho zástupcu, ktorému dňa 18.01.2016 udelila plnomocenstvo, čím preukázala dodržanie subjektívnej premlčacej lehoty.“(Rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 2Co/160/2016 zo dňa 28.06.2017) (Rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 2Co/193/2016 zo dňa 24.07.2017) (Rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 8Co/218/2015 zo dňa 29.09.2016) Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať deň, kedy sa oprávnený skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná, preukázaná, nielen predpokladaná vedomosť oprávneného (Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veciach 3Cdo/145/2004, 1Cdo/67/2011, R 25/1986). V prípade plnenia bez právneho dôvodu je začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby viazaný na ten moment, kedy sa oprávnený dozvedel, že právny dôvod na plnenie nebol od začiatku daný.

(Rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 9Co/51/2016 zo dňa 02.05.2017) Subjektívna dvojročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Súd nemá dôvod neveriť, že žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela v novembri 2015, kedy sa uskutočnilo stretnutie so J a žalovaný nepreukázal, že sa to dozvedela skôr. (Rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 14Co/83/2016 zo dňa 25.05.2017) (Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 15Co/85/2017 zo dňa 14.06.2017) (potvrdené rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/61/2017 zo dňa 31.08.2017) Pri posudzovaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné vychádzať zo skutočnej, nie z predpokladanej vedomosti oprávneného o tom, že na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia došlo a kto ho získal. Touto vedomosťou § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemieni znalosť právnej kvalifikácie, ale skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21 Cdo 3433/2008). Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby možno spájať s okamihom, v ktorom si žalobca musel byť vedomý toho, že bez existujúceho právneho dôvodu plnenia previedol na účet žalovaného vyššiu čiastku (rozhodnutie NSČR sp. zn. 33 Cdo 222/2012). Významné nie je, či oprávnený subjekt má také právne znalosti, aby bol subjektívne schopný posúdiť tieto skutkové okolnosti a zistiť, že zmluva podľa ktorej plnil, je neplatná. Nejde o vedomosť právnej kvalifikácie podľa § 107 Občianskeho zákonníka, ale o znalosť skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o získaní tohto bezdôvodného obohatenia dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti prípadne aj skôr. V súvislosti s odvolacou námietkou žalobcu ohľadne uplatnenia nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v rámci plynutia subjektívnej premlčacej doby odvolací súd uvádza, že táto je dôvodná, žalobca v konaní tvrdil, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až po konzultácii so svojim právnym zástupcom. Okresný súd bez toho, aby na preukázanie pravdivostnej hodnoty tohto tvrdenia vykonal akýkoľvek dôkaz (najmä výsluch žalobcu) ustálil, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť skôr, a to dňom nasledujúcim odo dňa zaplatenia jednotlivých splátok úveru, keďže žalobca vedel uzatvorením zmluvy so žalovaným o vzniku bezdôvodného obohatenia aj o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. V ďalšom konaní preto okresný súd podrobne vypočuje žalobcu najmä na okolnosti jej splácania, na dôvod vedúci žalobcu ku kontaktu s jeho právnym zástupcom či žalobca je /bol v minulosti/stranou sporu v iných spotrebiteľských súdnych konaniach, v ktorých prípadne mohol získať vedomosť o problematike spotrebiteľských zmlúv a premlčaní a pod.). Výpoveď žalobcu vyhodnotí jednotlivo aj vo vzájomnej súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi, určí počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby, posúdi či došlo alebo nie k premlčaniu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a rozhodne o opodstatnenosti žaloby. (Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 12Co/197/2017 zo dňa 07.09.2017) (Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Co/90/2015 zo dňa 15.03.2016) (napr. Najvyšší súd SR v rozhodnutí 5Cdo/121/2009, Ústavný súd SR v rozhodnutí III. ÚS 413/2013). (Rozsudok Krajského súdu ..ilina, sp. zn. 5Co/302/2016) Právny názor zastávajúci teóriu, že spotrebiteľ musí vedieť, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov už v čase jej podpisu len preto, že platí domnienka znalosti právnych predpisov, a preto by nemal úroky a poplatky veriteľovi uhradiť, by viedla spotrebiteľa k vedomému neplneniu si svojich zmluvných záväzkov a k porušeniu zásady „pacta sunt servanda“ (Rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn.30Cdo/4499/2010, obdobne sp. zn. 28Cdo/3166/2009 či sp. zn. 30Cdo/2758/2006 a iné) Subjektívna premlčacia doba u práva na vydanie plnenia z neplatnej zmluvy potom začína plynúť odo dňa, kedy účastník zmluvy zistil jej neplatnosť. Pre začatie plynutia subjektívnej doby je preto relevantná vedomosť o skutočnostiach spôsobujúcich neplatnosť zmluvy a vznik bezdôvodného obohatenia. Nakoľko absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobí od samého začiatku, je akékoľvek plnenie, poskytnuté na jeho základe, od tohto okamihu plnením z neplatného právneho úkonu, zakladajúcim bezdôvodné obohatenie, a objektívna premlčacia doba na jeho vydanie začína plynúť týmto okamžikom. Skutočnosti potrebné pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby sa v tomto prípade ale oprávnený subjekt môže, ale nemusí, dozvedieť už v čase uskutočnenia absolútne neplatného právneho úkonu. V posudzovanej veci súd prvého stupňa nesprávne uplatnil dvojročnú subjektívnu premlčaciu dobu vo vzťahu k premlčaniu nároku navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného na strane odporcu prijatím plnenia na základe (absolútne) neplatného právneho úkonu, keď začiatok jej plynutia počítal od zaplatenia jednotlivých mesačných splátok poisťného navrhovateľom. V danom prípade tak súd prvého stupňa aplikoval pre subjektívnu premlčaciu dobu začiatok plynutia stanovený pre objektívnu premlčaciu dobu, teda počnúc dňom, kedy k bezdôvodnému obohateniu zaplatením jednotlivých mesačných splátok poisťného došlo. Pre začiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby je rozhodujúce, kedy sa navrhovateľ dozvedel o absolútnej neplatnosti právneho úkonu, resp. o dôvodoch tejto neplatnosti, zakladajúcich bezdôvodné obohatenie. (Rozsudok Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 8Cp/2 56/2013)

Uvedeným stretom ochrany spotrebiteľa a domnienky znalosti právnych predpisov sa zaoberal aj Najvyšší súd SR (6M Cdo 9/2012), ktorý konštatoval, že zásada „neznalosť zákona neospravedlňuje“ musí v spotrebiteľských vzťahoch ustúpiť ochrane spotrebiteľa ako slabšej strany. Súd prelamuje túto zásadu odkazom na právnu úpravu ochrany spotrebiteľa. Podľa súdu by bolo nespravodlivým, ak by sa od spotrebiteľov vyžadovala detailná znalosť právnych predpisov. Súd v rozhodnutí zmierňuje požiadavku znalosti zákonov v prospech spotrebiteľa, od ktorej znalosti upúšťa, no na strane druhej konštatuje, že: „rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere.“ Aj v tomto prípade tak dochádza k vyvažovaniu formálnej rovnosti medzi spotrebiteľom a dodávateľom, ktorá formálna rovnosť sa ingerenciou súdu má stať rovnosťou faktickou, z dôvodu požiadavky na zvýšenú ochranu spotrebiteľa v spotrebiteľských právnych vzťahoch, čo vyplýva nielen z vnútroštátnej právnej úpravy, ale aj z komunitárneho práva, pretože ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu. Akceptovanie vznesenej námietky premlčania by v tomto prípade nebolo v súlade s dobrými mravmi, a to vzhľadom na okolnosti prípadu, kedy žalovaný ako veriteľ pri predčasnom splatení úveru sám vyčíslil zostatok úveru vrátane úrokov podľa zmluvy o úvere (ktorej bezúročnosť nepripúšťa) a v tejto výške uskutočnil odkup úveru /zápočet zostatku voči novoposkytnutému úveru/, žalobkyňa v danom prípade nemala žiadnu možnosť ovplyvniť výšku tejto splátky a zároveň nemala dôvod pochybovať o správnosti výpočtu žalovaného. Avšak aj v prípade, ak by o tom mala vedieť (reálne nevedela), nemala možnosť to ovplyvniť. Zo strany žalovaného by v takom prípade bola uvedená do omylu ohľadne jeho nároku na zaplatenie úrokov z úveru (pretože aj veriteľ by musel vedieť o bezúročnosti zmluvy), a nezavinila by tak premlčanie svojho nároku. Uznanie námietky premlčania by tak voči nej bolo neprimerane tvrdým postihom, keďže subjekt vystupujúci v danom právnom vzťahu ako odborne znály dodávateľ by bol voči spotrebiteľovi zvýhodnený a bola by mu poskytnutá ochrana v rozpore s dobrými mravmi. Veriteľ by tak zneužil svoje dominantné postavenie v právnom vzťahu ako aj právo a jeho znalosť vo svoj prospech, keď najprv zaviedol spotrebiteľa do omylu ohľadne výšky zostatku úveru pri jeho predčasnom splatení (keďže by o bezúročnosti musel vedieť), ktorý sám vyčíslil a započítal, a následne uplatnil námietku premlčania v kratšej subjektívnej premlčacej dobe, ktorej počiatok plynutia však neuviedol, ani neodôvodnil, len uviedol, že sa tak malo stať viac ako dva roky od podania žaloby. Jednalo by sa tak o zneužitie práva zo strany silnejšieho dodávateľa voči slabšiemu spotrebiteľovi, čo je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj s čl. 5 C.S.P. Podľa §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podľa čl. 5 C.S.P.: Zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prietahom v konaní. Súd prvého stupňa správne poukázal aj na § 3 ods. 1 OZ. Odvolací súd má za to, že uplatnenie premlčacej námietky by sa priečilo dobrým mravom v tých výnimočných prípadoch, keď by bolo výrazom zneužitia tohto práva na úkor účastníka, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil, voči ktorému by za danej situácie zanikol nárok na plnenie v dôsledku uplynutia premlčacej doby a bol by neprimerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom ním uplatňovaného práva a s dôvodmi, pre ktoré svoje právo včas neuplatnil (Rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/254/2014) K námietke nezapočítania poistenia do RPMN: predložil rozhodnutia: Rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 12C/133/2016 zo dňa 27.03.2017 Rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 12Csp/85/2016 zo dňa 30.03.2017 Rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 12Csp/116/2016 zo dňa 22.05.2017 Rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/80/2016 zo dňa 27.04.2017 Rozsudok Krajského súdu Ilina, sp. zn. 9Co/263/2016 zo dňa 08.09.2016 Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 16Co/100/2016 zo dňa 23.02.2017 Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Co/376/2016 zo dňa 12.12.2017 Povinné náležitosti zmluvy v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch Zároveň si dal do pozornosti aj zákon č. 279/2017 Z. z., ktorým zákonodarca novelizoval s účinnosťou od 01.05.2018 zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v časti vyžadovaných náležitostí spotrebiteľských úverov, najmä v časti členenia splátky na úrok, istinu a poplatky uvedenia termínov týchto splátok (ust. § 9 ods. 2 písm. l), a to s odôvodnením „Ak by sme predmetné ustanovenia ponechali v zákone č. 129/2010 Z. z., Slovenská republika by išla nad rámec podmienok stanovených smernicou.“, ako to vyplýva z dôvodovej správy k novele zákona. Zákonodarca prijal uvedenú novelu z dôvodu zabezpečenia súladu zákona so smernicou č. 2008/48/ES, pretože doterajšie znenie ustanovenia nebolo v súlade s touto smernicou. Z uvedeného vyplýva, že v čase prijatia uvedeného zákonného znenia šiel zákonodarca úmyselne nad rámec smernice a stanovil iné prísnejšie náležitosti Pokiaľ by bolo možné toto zákonné ustanovenie vykladať eurokonformne bez toho, aby takýto výklad znamenal výklad

zákona contra legem, tak, že tento rozpis splátok sa nevyžaduje, zákonodarca by nemal dôvod meniť jazykové znenie zákonného ustanovenia a namiesto pôvodného znenia V zmysle vyššie uvedeného je potrebné považovať všetky úvery poskytnuté žalobkyni zo strany žalovaného za bezúročné a bez poplatkov z dôvodu chýbajúcich náležitostí jednotlivých zmlúv, z dôvodu nesprávneho uvedenia RPMN v neprospech spotrebiteľa a vznesenú námietku premlčania za nedôvodnú.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom súd vypočul žalobkyňu, táto uviedla že o bezúročnosti bezpoplatkovosti zmlúv sa dozvedela od advokáta v januári 2017. Právni zástupcovia obidvoch strán zotrvali na svojich tvrdeniach. Súd sa oboznámil s úverovými zmluvami, prehľadmi splátok, ktoré predložil na výzvu súdu žalovaný i so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný tiež predložil doklady o osobnom dotazníku žalobkyne z 19.3.2014, podľa ktorého robila obchodnú zástupkyňu pre Provident. K tomu žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že na školeniach, ktorých sa v tejto súvislosti zúčastnila, im k RPMN dali len tabuľky, nevedela, z čoho sa RPMN vypočítava.

6. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli tri spotrebiteľské úverové zmluvy. Žalovaná - právny predchodca žalovaného - spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, bola vymazaná z Obchodného registra ku dňu 30.06.2016, a to z dôvodu, že s účinnosťou ku dňu 30. júna 2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu medzi spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciovou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902 RCS Paris, so sídlom na adrese 1 Boulevard Haussmann 75009 Paríž a spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a. s., Bratislava. Právnym nástupcom vymazanej spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, je BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, Paríž 750 09, Francúzska republika, konajúca v Slovenskej republike prostredníctvom organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby - BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, Bratislava 811 09, IČO: 47 258 713, čo je preukázané výpisom z OR SR - CETELEM SLOVENSKO, a.s. Výpis z - BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pob. zahr. banky.

Podľa zmluvy z 19.3.2014, strany uzavreli zároveň so spotrebiteľským úverom i zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Podľa časti 3 zmluvy 1.1 dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení a súhlasí s poistením, ktoré si vybral, pričom mal možnosť výberu medzi 4 alternatívami. Podľa potvrdenia bola k 31.3.2014 odfinancovaná suma žalobkyni 30 000 eur. Podľa prehľadu splátok k tejto zmluve žalobkyňa zaplatila od 4/2014 do 10/2014 po 452,74 eur a 14.11.2014 sumu 29346,62 eur. Podľa štandardných európskych informácií k úveru sa na získanie tohto úveru nemusí uzavrieť poistenie ale ako záruka je vyžadované rozšírené poistenie, spoludlžnícky záväzok, dohoda o zrážkach zo mzdy. RPMN je tu uvedená 12,21%. V zmluve je uvedené, ako splatnosť splátky 15. deň v mesiaci, splatnosť 1. mesačnej splátky je 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý.

7. Tiež podľa zmluvy zo 7.11.2014 strany uzavreli zároveň so spotrebiteľským úverom i zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Podľa časti 3 zmluvy 1.1 dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení a súhlasí s poistením, ktoré si vybral, pričom mal možnosť výberu medzi 4 alternatívami. Podľa potvrdenia bola k 14.11.2014 odfinancovaná suma žalobkyni 32037eur. Podľa prehľadu splátok k tejto zmluve žalobkyňa zaplatila od 12/2014 do 8/2015 po 483,68 eur , 19.8.2015 bola na účet prevedená suma 452,74 eur, 14.8.2015 483,68 eur a 3.9.2015 sumu 30249,68 eur. Podľa štandardných európskych informácií k úveru sa na získanie tohto úveru nemusí uzavrieť poistenie, ale ako záruka je vyžadované rozšírené poistenie, spoludlžnícky záväzok, dohoda o zrážkach zo mzdy. RPMN je tu uvedená 12,23%. V zmluve je uvedené, ako splatnosť splátky 15. deň v mesiaci, splatnosť 1. mesačnej splátky je 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý.

8. Podľa zmluvy z 31.8.2015 strany uzavreli zároveň so spotrebiteľským úverom i zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Podľa časti 3 zmluvy 1.1 dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení a súhlasí s poistením, ktoré si vybral, pričom mal možnosť výberu medzi 4 alternatívami. Podľa potvrdenia bola k 3.9.2015 odfinancovaná suma žalobkyni 33249 eur. Podľa prehľadu splátok k tejto zmluve žalobkyňa zaplatila od 10/15 do 11/2015 po 481,59 eur, 27.12.2016 bola na účet prevedená suma 31224,67 eur.

Podľa štandardných európskych informácií k úveru sa na získanie tohto úveru nemusí uzavrieť poistenie, ale ako záruka je vyžadované rozšírené poistenie, spoludlžnícky záväzok, dohoda o zrážkach zo mzdy. RPMN je tu uvedená 11,11%. V zmluve je uvedené, ako splatnosť splátky 15. deň v mesiaci, splatnosť 1. mesačnej splátky je 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý.

9. Podľa § 9 ods 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ZSÚ) v znení k 31.8.2015: Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ods. 2) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
 - v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
 - w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
 - x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
 - y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- § 11

Dôsledky porušenia povinností

(1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 9 ods 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ZSÚ) v znení k 7.11.2014: zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ods. 2) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. (1) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

10. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 107 Občianskeho zákonníka (OZ) ods. 1) právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa ods. (2) najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

11. Pokiaľ ide o námietku premlčania, splátka zo 14.11.2014 bola poukázaná na úverový účet síce v trojročnej objektívnej premlčacej dobe, avšak podľa názoru súdu subjektívna dvojročná doba už uplynula. Podľa tvrdení žalobkyne sa dozvedela žalobkyňa o tom, že zmluva z 19.3.2014, z 7.11.2014 a z 31.8.2015 je bezúročná a bezpoplatkov po porade s advokátom, v januári 2017. Avšak o plnení ako takom, teda o skutkových okolnostiach tohto plnenia mala vedomosť najneskôr 14.11.2014. Je nepochybné, že teda nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmluvy z 19.3.2014, kde naposledy plnila žalobkyňa splátkou z 14.11.2014 je premlčaná. V tejto súvislosti súd poukazuje na

rozhodnutie KS Trenčín 17 Co 315/2017 z 6.9.2017, podľa ktorého dlžník sa musí dozvedieť o tom, že platí veriteľovi nad rámec poskytnutej istiny súčasne s okamihom kedy uhradí splátku, ktorou poskytnutú istinu prvý krát preplatí. V tejto časti súd preto žalobu ako nedôvodnú zamietol, vzhľadom na námietku žalovaného. Vo zvyšnej časti námietka nebola dôvodná zo zmluvy z 7.11.2014 bolo naposledy plnené žalobkyňou 3.9.2015 30055,54 eur 3.9.2015, zo zmluvy z 31.8.2015 naposledy 27.12.2016 suma 31224,67 eur. Žaloba bola podaná 28.6.2017, teda nároky z týchto dvoch zmlúv nie sú premlčané. K tvrdeniu právneho zástupcu žalobkyne, že má za to, že uplatnenie premlčacej námietky by sa priečilo dobrým mravom v tomto prípade pretože by bolo výrazom zneužitia tohto práva na úkor účastníka, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil, (voči ktorému by za danej situácie zanikol nárok na plnenie v dôsledku uplynutia premlčacej doby a bol by neprímerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom ním uplatňovaného práva a s dôvodmi, pre ktoré svoje právo včas neuplatnil), súd v tomto prípade neuplatnil ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka, pretože išlo o úverový vzťah, žalobkyňi bol teda žalovaným poskytnutý úver a preto nemožno hovoriť vo vzťahu k nej o neprímerane tvrdom postihu.

12. Pokiaľ ide o dôvodnosť nárokov, súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, obidve zmluvy boli formulované tak, že žalobkyňa musela zároveň uzavrieť i zmluvu o poistení - konkrétne rozšírenom poistení, pretože takáto záruka sa podľa štandardných európskych informácií v obidvoch prípadoch vyžadovala. Preto je potrebné sumu poistenia 6.99% zahrnúť podľa § 2 písm g/ ZSÚ do celkových nákladov spotrebiteľa a v takom prípade je RPMN pri zmluve z 31.8.2015 12,95 % a nie 11,11% a pri zmluve z 7.11.2014 je RPMN 14,12 a nie 12,23 % ročne (ekonomika. sme. kalkulačky RPMN) a v takom prípade je podľa § 11 ods. 1 písm d ZSÚ v znení ku dňu podpisu obidvoch zmlúv úver považovaný za bezúročný a bezpoplatkov pretože je v ňom uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Tiež zmluvy neobsahujú náležitosti podľa § 9 ods, 2 písm. a/ až l/ , s/, z/, a aa/, konkrétne písm. k/, l/, pretože v nich absentuje aj zrozumiteľný a jasný údaj o výške, termíne a počte splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V čase uzatvárania zmluvy spotrebiteľ nemôže vedieť, kedy mu bude úver poskytnutý a teda ani nemôže poznať termín splatnosti prvej splátky. Výklad tohoto ustanovenia v zmysle rozhodnutia C42/15 Home Credit Slovakia, proti K. A. by bol aj podľa názoru súdu v rozpore s platným zákonom. Z týchto dôvodov sa súd stotožnil s argumentáciou ohľadom týchto dvoch zmlúv so žalobcom a priznal mu sumy žalované ako bezdôvodné obohatenie z týchto zmlúv, pretože na úver z 31.8.2015 vo výške 33249 eur uhradila žalobkyňa 37976,93 eur (č.l. 108) teda má právo na zaplatenie rozdielu 4717,93 a na úver vo výške 32037 eur z 7.11.2014 uhradila 35055,54 eur, teda má právo na zaplatenie sumy 2565,8 eur. Pokiaľ argumentoval žalovaný tým, že žalobkyňa musela vedieť o bezúročnosti a bezpoplatkovosti vzhľadom k tomu že pracovala v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov, a to už od uzavretia zmlúv, súd túto argumentáciu nepovažoval za rozhodnú, vzhľadom k tomu, že ak by žalobkyňa o tom vedela, nemala by predsa dôvod plniť žalovanému.

13. Keďže žalovaný bol od uplynutia lehoty 10 dní od doručenia výzvy (16.5.2017) uvedenej vo výzve žalobkyne teda od 27.5.2017 v omeškaní súd prisúdil žalobkyňi i úrok z omeškania, ktorý bol uplatnený podľa § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. C.s.p a § 255 ods. 2 C.s.p podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola úspešná 71%, neúspech predstavoval 29%, teda jej čistý úspech je 42%. V tomto pomere súd prevažne úspešnej žalobkyňi priznal náhradu trov konania od žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku, čo sa ním sleduje a podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1,2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa ustanovení o výkone rozhodnutia Civilného sporového poriadku a Exekučného poriadku.